

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201943
Dátum vydania rozhodnutia:	11.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201943.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ S., bytom v I., A. zastúpeného B. a 2/ B. bytom v I. zastúpenej advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Hviezdoslavovo nám. č. 25, proti odporcovi Hlavnému mestu Slovenskej republiky Bratislave, so sídlom v Bratislave, Primaciálne nám. č. 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo 7. septembra 2012, číslo MAGS SNM-39131/2012-386238 o poskytnutí bytovej náhrady, o odvolaní navrhovateľky 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2013, č. k. 4Sp/149/2012-60 v časti, týkajúcej sa trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky 2/, o d m i e t a .
Účastníci nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. júna 2013, č. k. 4Sp/149/2012-60 zastavil podľa § 250o Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo 7. septembra 2012, číslo MAGS SNM-39131/2012-386238. Navrhovateľom 1/ a 2/ nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo až na základe podkladov (informácií), ktoré odporcovi predložili po podaní opravného prostriedku proti pôvodnému rozhodnutiu v rámci autoremedúry, odporca mohol po zohľadnení zdravotného stavu navrhovateľa 1/ znova rozhodnúť, preto k zastaveniu súdneho konania nedošlo v dôsledku skutočnosti, ktorú zapríčinil odporca.

Proti uzneseniu krajského súdu, v časti týkajúcej sa trov konania, podala navrhovateľka 2/ v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadala, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu v tejto časti zmenil a priznal jej náhradu trov konania vo výške 358,50 € na účet jej právneho zástupcu. Zároveň žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 161,96 € na účet jej právneho zástupcu. Namietala, že vydanie nového rozhodnutia odporcu z 3. decembra 2012 číslo MAGS SNM-39131/2012-446544/16/SB považuje za správanie sa v zmysle žalobného petitu a to na základe skutočností, ktoré boli účastníkom konania známe ešte pred podaním návrhu na začatie konania. Namietala, že keby navrhovateľia 1/ a 2/ nepodali návrh na začatie konania na súd, odporca by zotrval na svojom stanovisku o vecnej správnosti jeho pôvodného rozhodnutia. Konanie muselo byť zastavené iba z dôvodu

procesného úkonu odporcu, teda z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil výlučne odporca.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c OSP), skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia, skúmal či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250o OSP ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Z citovaných ustanovení OSP vyplýva, že v Správnom súdnictve (piata časť OSP) je opravný prostriedok prípustný, len ak je to výslovne uvedené v tejto časti.

V § 250o OSP ani v žiadnom inom ustanovení piatej časti OSP nie je ustanovené, že proti uzneseniu o zastavení konania podľa § 250o OSP je prípustný opravný prostriedok, a preto nie je odvolanie proti takémuto rozhodnutiu prípustné.

Uznesenie súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania bolo súčasťou uznesenia, vydaného podľa § 250o OSP. Odvolanie navrhovateľky 2/ proti tejto časti výroku uznesenia nemožno vecne prejednať, pretože odvolanie proti takémuto rozhodnutiu nie je prípustné.

Ani skutočnosť, že súd účastníka nesprávne poučil o práve podať opravný prostriedok nezakladá právo na podanie odvolania, lebo súd svojím rozhodnutím nemôže nahradiť znenie zákonného ustanovenia.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 14. septembra 2011, č. k. II. ÚS 181/2011-35, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú OSP uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti OSP akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Navrhovateľka 2/ podala odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, a preto odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 246c OSP jej odvolanie odmietol. Nápravu uznesenia súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania mohla preto navrhovateľka 2/ žiadať len v konaní na Ústavnom súde Slovenskej republiky.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 OSP, lebo odmietnutím odvolania nedošlo k jeho vecnému vybaveniu a nebol daný dôvod na rozhodnutie podľa § 146 ods. 2 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie